De Verborgen Geschiedenis van Vers Veertig - Nummer Twaalf

Getal Twaalf

Jeff Pippenger
2026-05-23

Men beweert doorgaans dat, indien vijf mensen hetzelfde auto-ongeluk zagen, die vijf getuigen vijf verschillende versies van hetzelfde wrak zouden geven; hoewel tegenwoordig, in de tijdsperiode waarin de Heilige Geest van de mensheid wordt teruggetrokken, die getuigen ongetwijfeld ook degenen zouden omvatten die zouden verzinnen en liegen over wat zij zagen om hun persoonlijke wereldbeschouwing te handhaven, terwijl zij menen dat zij daardoor deugdzaam handelen. In de verborgen geschiedenis zijn er verscheidene onderscheiden lijnen van profetische waarheid, die verschillende getuigenissen van dezelfde gebeurtenissen vertegenwoordigen. Bij Gods Woord is geen valsheid, hoewel er vaak sprake is van gebrekkige menselijke uitleg van die gebeurtenissen, maar de bijbelse getuigen van deze geschiedenis, recht verdeeld, stemmen allen met elkaar overeen.

Petrus is in de geschiedenis een symbool van de honderd vierenveertigduizend, en zijn getuigenis vertegenwoordigt een voortschrijdende geschiedenis vanaf de teleurstelling van 18 juli 2020 tot aan de ontwaking van 31 december 2023, vervolgens als iemand die betrokken is bij de eerste test van het uitwendige gezicht, daarna de tweede test van het inwendige gezicht, te volgen door de lakmoesproef van de vuurballen van Nashville, tot aan het oprichten van de banier voor de heidenen.

Donald Trump bevindt zich in die verborgen geschiedenis als degene die alle globalisten in beroering brengt, bestaande uit de wereldwijde globalisten, de Democratische Partij en de RINO's van de Republikeinse Partij. Hij vervult de profetische kenmerken die verbonden zijn met het beeld van het beest, daar hij uit de politieke dood wordt opgewekt als de achtste, die uit de zeven is. Hij is door de gehele verborgen geschiedenis heen aanwezig, voorbestemd om te regeren wanneer „actief despotisme" eerst over de Verenigde Staten en daarna over de wereld wordt afgedwongen. Het afvallige protestantisme, als Trumps tegenhanger in de twee horens van het beest uit de aarde, is daar in de geschiedenis van de Makkabeeën. De verschillende manifestaties van de macht van de draak in de Verenigde Naties en Rusland getuigen in de geschiedenis. Het pausdom, als de rovers van uw volk, is daar om alles samen te binden en het gezicht te bevestigen.

Petrus bent u, dierbare lezer. Petrus is een kandidaat om tot de banierdragers van de honderd vierenveertigduizend te behoren. Petrus staat in het midden, het middelpunt van verscheidene profetische lijnen, en treedt door het geloof het Allerheiligste binnen en ontvangt de verandering die wordt teweeggebracht door het aanschouwen van Christus. Petrus bevindt zich op de Berg der Verheerlijking, waar hij naar het beeld van Christus moet worden veranderd, terwijl de Verenigde Staten het beeld van het beest vormen.

„Broeders, wij moeten minder van het ik en meer van God hebben. Hij maakt aanspraak op de krachten van de Gemeente; maar in grote mate wordt de bekwaamheid van ons volk in beslag genomen door onwaardige doeleinden. Er wordt te veel tijd besteed aan nietige denkbeelden en aanspraken. God wil dat wij de berg opgaan, meer rechtstreeks in zijn tegenwoordigheid. Wij gaan een crisis tegemoet die, meer dan op enig vroeger tijdstip sinds het begin der wereld, de gehele toewijding zal vereisen van ieder die de naam van Christus heeft genoemd. Gods werk eist alles van ons. Maar ons volk zal deze toewijding nooit opbrengen voordat hun hart veranderd is. Zij hebben bekering evenzeer nodig als Petrus. Wanneer zij aldus levend gemaakt zijn, kan Christus tot hen zeggen: 'Versterk uw broeders,' 'Weid mijn schapen,' 'Weid mijn lammeren.'"

„Wanneer goddelijke kracht met menselijke inspanning wordt verbonden, zal het werk zich verbreiden als vuur in de stoppels. God zal middelen aanwenden waarvan de oorsprong door de mens niet zal kunnen worden doorgrond; engelen zullen een werk verrichten dat mensen de zegen hadden kunnen hebben te volbrengen, indien zij niet hadden verzuimd gehoor te geven aan de aanspraken van God. Het werk wordt nu aan de mens voorgelegd. Zal hij het op zich nemen? Er zijn op dit ogenblik vele deuren ontgrendeld en wijd geopend voor de arbeiders. Zullen zij door deze deuren binnengaan? Wie is bereid op het bevel van de Meester te zeggen: 'Hier ben ik, Heere, zend mij'? De Macedonische roep komt tot ons in aangrijpende smeekbeden uit alle delen van de wereld: 'Kom over en help ons.'" Review and Herald, 15 december 1885.

Wij moeten tot de berg komen en bekeerd worden zoals Petrus, en wanneer wij dat doen, zullen wij gereinigd worden, zoals Jesaja. De reiniging wordt voorgesteld als vervuld wanneer goddelijke kracht met menselijke inspanning wordt verenigd. De Macedonische roep vindt plaats in de verborgen geschiedenis van vers veertig.

„De tijd is gekomen om in onze steden vastberaden inspanningen te leveren. Lees Lukas 21. Dit is de boodschap voor deze tijd, en zij is geschreven voor deze eindtijdgeneratie. Wij mogen niets laten tussenkomen tussen ons en het werk dat God ons heeft opgedragen te doen. Er moeten bijzondere inspanningen worden geleverd om de waarheid voor hen in de steden te brengen.

"Laat er geen tijd verloren gaan met het afbreken van anderen. Alle twist moet ophouden. Wij moeten liefhebben als broeders. Laten wij opgaan op de berg met God, opdat wij kunnen terugkeren met de weerspiegeling van de heerlijkheid van God op ons. De enige plaats waar wij die kunnen verkrijgen, is op de berg met God. Er is een werk te verrichten in het bestuderen van het Woord des Heeren zoals geopenbaard in Zijn wet. Er is veel oppervlakkig gelezen, maar hoeveel werkelijk gestudeerd? Christus leefde onder de mensen en predikte in de wereld juist de voorschriften van die wet.

"Het werk zal spoedig in gerechtigheid worden verkort. Wij moeten volhardender en meer toegewijd worden in onze inspanningen om het tot voltooiing te brengen. De tijd is gekomen dat wij niet alleen actief moeten zijn, maar dat wij die activiteit moeten concentreren, opdat zij uitwerking heeft. Indien wij meer tijd op de berg met God doorbrachten, zou ons werk krachtiger zijn.

> „Er moet meer overtuigende kracht in onze prediking komen. Het zwaard van de Geest moet opnieuw worden gescherpt en met kracht worden uitgezonden. Zullen wij ons daartoe zetten als mannen die alle werkelijkheden van de eeuwigheid voor ogen hebben? Wij verlangen dat de kracht van de Heilige Geest voortgaat en Gods werk op aarde voltooit.” Australian Union Conference Recorder, 1 oktober 1906.

Het is op de berg, die tevens het Allerheiligste is, waar de Godheid met onze menselijkheid wordt verenigd, en Lukas 21 is de boodschap voor de laatste generatie, die de laatste waarschuwing aan de steden moet geven. De waarschuwing aan de steden is een werk dat engelen zullen volbrengen indien wij weigeren naar de berg te komen en naar Zijn beeld te worden veranderd. Het werk is bestemd voor de steden, want de laatste generatie leeft in een tijd waarin „duizenden steden” verwoest zullen worden. De profetische periode van de verwoesting van de steden begint met de vuurballen van Nashville, en daar begint het werk van waarschuwing, en dat werk wordt in Lukas 21 aangeduid. Door de jaren heen hebben wij herhaaldelijk aangetoond dat Lukas 21 een waarschuwing is betreffende de islam van het derde wee.

In Lukas 21 schetste Jezus de geschiedenis, beginnend met de verwerping van het oude Israël als Gods uitverkoren volk, voortgaand tot aan het einde van de duistere eeuwen van pauselijke vervolging, en vervolgens tot in de tekenen die de Milleritische geschiedenis inluidden. De Milleritische geschiedenis illustreert de geschiedenis van de honderd vierenveertigduizend.

> En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en als gevangenen weggevoerd worden onder alle volken; en Jeruzalem zal door de heidenen vertreden worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn. En er zullen tekenen zijn in zon, maan en sterren; en op de aarde benauwdheid der volken, in radeloosheid; de zee en de golven bruisende; terwijl de mensen bezwijken van vrees en verwachting van de dingen die over de aarde komen; want de krachten der hemelen zullen wankelen. En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen op een wolk, met kracht en grote heerlijkheid. Lukas 21:24–27.

Johannes stelt in hoofdstuk elf van Openbaring vast dat de 1.260 jaren van pauselijke heerschappij profetisch „aan de heidenen” werden gegeven, en Lukas stelt vast dat in 1798 de tijden der heidenen vervuld waren. Vervolgens behandelde Christus de tekenen in zon, maan en sterren die de Milleritische beweging markeren, en besloot met: „benauwdheid onder de volken, met radeloosheid; de zee en de golven bruisende; terwijl de mensen bezwijken van vrees en verwachting der dingen die over de aarde komen.” De „benauwdheid onder de volken” in Lukas is het „toornen der volken” in Openbaring.

> En de volken waren toornig, en Uw toorn is gekomen, en de tijd van de doden, opdat zij geoordeeld zouden worden, en opdat Gij loon zoudt geven aan Uw dienstknechten, de profeten, en aan de heiligen, en aan hen die Uw Naam vrezen, kleinen en groten; en opdat Gij hen zoudt verderven die de aarde verderven. Openbaring 11:18.

Gods „toorn” komt tot uiting in de zeven laatste plagen en vangt aan wanneer Michaël opstaat en de menselijke genadetijd wordt afgesloten. Het vertoornen van de volken is een periode die voert tot de afsluiting van de genadetijd. Het vertoornen van de volken begon op 11 september, toen de

islam van het derde wee kwam, en daarmee de komst van de late regen markeerde.

> „Ik zag dat de toorn van de volken, de toorn van God en de tijd om de doden te oordelen afzonderlijk en duidelijk onderscheiden waren, de een op de ander volgend; ook dat Michaël nog niet was opgestaan, en dat de tijd van benauwdheid, zoals er nooit geweest is, nog niet was begonnen. De volken worden nu toornig, maar wanneer onze Hogepriester Zijn werk in het heiligdom heeft voltooid, zal Hij opstaan, de klederen der wraak aantrekken, en dan zullen de zeven laatste plagen worden uitgegoten."

> „Ik zag dat de vier engelen de vier winden zouden tegenhouden totdat Jezus' werk in het heiligdom voltooid was, en daarna zullen de zeven laatste plagen komen." Early Writings, 36.

In de geschiedenis van de Millerieten werd het vertoornen van de volken, of zoals Lukas het verwoordt, „de benauwdheid van de volken", teweeggebracht door de islam.

> "In 1838 raakte Turkije betrokken bij een oorlog met Egypte. Het zag ernaar uit dat de Egyptenaren de Turkse macht zouden omverwerpen. Om dit te voorkomen, grepen de vier grote mogendheden van Europa, Engeland, Rusland, Oostenrijk en Pruisen, in om de Turkse regering in stand te houden." Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

In 1838 bracht de zogenoemde „oosterse kwestie" de naties aan het wankelen, en de „oosterse kwestie" was de islam, de bijbelse oostenwind. De Milleritische geschiedenis zag de naties door de islam geschokt worden, en vervolgens kwam de Heer in de wolken tot het Allerheiligste, en beeldde aldus uit wanneer de Heer bij Zijn Tweede Komst in de wolken komt. Vóór Zijn komst in de wolken brengt de islam de naties in benauwdheid, en dit is de boodschap die Petrus gegeven wordt om in de steden te verkondigen voorafgaand aan de vernietiging van „duizenden steden". De periode van de vernietiging van de steden begint met de vuurbollen van Nashville.

> „Och, dat Gods volk toch besef had van de dreigende verwoesting van duizenden steden, die nu bijna aan afgoderij zijn prijsgegeven! Maar velen van hen die de waarheid zouden moeten verkondigen, beschuldigen en veroordelen hun broeders. Wanneer de bekerende kracht van God op de harten inwerkt, zal er een besliste verandering plaatsvinden. Mensen zullen geen neiging hebben om te bekritiseren en af te breken. Zij zullen geen houding aannemen die verhindert dat het licht de wereld beschijnt. Hun kritiek, hun beschuldigingen, zullen ophouden. De machten van de vijand verzamelen zich ten strijde. Ernstige worstelingen liggen vóór ons. Sluit u aaneen, mijn broeders en zusters, sluit u aaneen. Verbindt u met Christus. 'Zegt niet: Een verbond,... en vreest hun vrees niet, en verschrikt niet. Den HEERE der heirscharen, Hém zult gij heiligen; en Hij zij ulieder vreze, en Hij zij ulieder verschrikking. Dan zal Hij tot een heiligdom zijn; maar ook tot een steen des aanstoots en tot een rots der ergernis voor de beide huizen Israëls, tot een strik en tot een val voor de inwoners van Jeruzalem. En velen onder hen zullen struikelen, en vallen, en verbroken worden, en verstrikt, en gevangen worden.'
>
> „De wereld is een toneel. De spelers, haar bewoners, bereiden zich voor om hun rol te vervullen in het laatste grote drama. God wordt uit het oog verloren. Onder de grote massa's der mensheid is er geen eenheid, behalve wanneer mensen zich aaneensluiten om hun

> zelfzuchtige doeleinden te verwezenlijken. God ziet toe. Zijn voornemens met betrekking tot Zijn opstandige onderdanen zullen worden volvoerd. De wereld is niet in de handen van mensen overgegeven, hoewel God toelaat dat de elementen van verwarring en wanorde voor een tijd de overhand hebben. Een macht van beneden is werkzaam om de laatste grote taferelen in het drama teweeg te brengen,—Satan die verschijnt als Christus en werkt met allerlei verleiding der ongerechtigheid in hen die zich in geheime genootschappen aaneensluiten. Zij die toegeven aan de hartstocht tot verbondsvorming, voeren de plannen van de vijand uit. Op de oorzaak zal het gevolg volgen.
>
> „De overtreding heeft haar grens bijna bereikt. Verwarring vervult de wereld, en een grote verschrikking staat op het punt weldra over de mensen te komen. Het einde is zeer nabij. Wij die de waarheid kennen, behoren ons gereed te maken voor hetgeen weldra als een allesoverweldigende verrassing over de wereld zal losbreken." Review and Herald, 10 september 1903.

De „elementen van verwarring en wanorde" worden voortgebracht als de vrucht van het stelsel dat Zuster White aanduidt als „hoger onderwijs", dat zij eveneens aanduidt als „het verborgenheid der ongerechtigheid". De Parthenontempel van Nashville is het symbool van de valse opvoeding die thans de „verwarring en wanorde" voortbrengt die „een tijdlang de overhand" heeft. De vuurbollen over Nashville worden door de islam gebracht en zij vertegenwoordigen Gods oordeel over de „boom van de kennis van goed en kwaad". Wanneer Nashville getroffen wordt, begint de korte periode van de verkondiging van de middernachtsroep en leidt deze tot de zondagswet, waarbij Jesaja's boze „verbond" zijn laatste beweging maakt terwijl de wereld gedwongen wordt de ene wereldregering te aanvaarden die in Openbaring dertien wordt aangeduid als het beeld van het beest. Jesaja's aanduiding van het boze verbond stemt overeen met de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend.

> Gij zult niet zeggen: Een samenzwering, tegen allen tot wie dit volk zal zeggen: Een samenzwering; en gij zult hun vrees niet vrezen, noch verschrikt zijn. Heiligt veeleer de HEERE der heerscharen Zelf; en laat Híj uw vreze zijn, en laat Híj uw schrik zijn. Dan zal Hij u tot een heiligdom zijn; maar tot een steen des aanstoots en tot een rots der ergernis voor beide huizen van Israël, tot een strik en tot een valnet voor de inwoners van Jeruzalem. En velen onder hen zullen struikelen en vallen en verbroken worden, en verstrikt en gevangen worden.
>
> Bind de getuigenis toe, verzegel de wet onder mijn discipelen. En ik zal de HEERE verbeiden, Die Zijn aangezicht verbergt voor het huis van Jakob, en ik zal Hem verwachten. Zie, ik en de kinderen die de HEERE mij gegeven heeft, zijn tot tekenen en tot wonderen in Israël, van de HEERE der heerscharen, Die woont op de berg Sion. En wanneer zij tot u zeggen: Vraagt de geestenbezweerders en de waarzeggers, die piepen en mompelen; zal niet een volk zijn God vragen? Zal men voor de levenden de doden vragen? Tot de wet en tot de getuigenis! Indien zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn dat zij geen dageraad zullen hebben. Jesaja 8:12–20.

De passage van Zuster White geeft aan dat een periode van „verwarring en wanorde" ertoe leidt dat „Satan komt als Christus". Satan verschijnt bij de zondagswet terwijl hij zich voordoet als Christus.

„Door het decreet dat de instelling van het pausdom afdwingt in overtreding van de wet van God, zal onze natie zich volledig losmaken van de gerechtigheid. Wanneer het protestantisme haar hand over de kloof zal uitstrekken om de hand van de Roomse macht te grijpen, wanneer het over de afgrond zal reiken om de hand te slaan met het spiritisme, wanneer ons land onder de invloed van deze drievoudige verbintenis elk beginsel van zijn Grondwet als een protestantse en republikeinse regering zal verwerpen en voorzieningen zal treffen voor de verbreiding van pauselijke leugens en misleidingen, dan mogen wij weten dat de tijd is gekomen voor Satans wonderbare werking en dat het einde nabij is." Testimonies, deel 5, 451.

De periode van „verwarring en wanorde" doet zich voor in de aanloop naar de zondagswet. Vlak vóór de zondagswet, in de periode die voorafgebeeld wordt door de kampbijeenkomst te Exeter en de tien dagen in de bovenzaal vóór Pinksteren, dienen de honderd vierenveertigduizend „dichter bijeen te dringen, mijn broeders en zusters, … zich met Christus te verbinden." De verzegeling vindt plaats vóór de zondagswet, en het is in die geschiedenis dat de boze samenspanning haar laatste werk begint om een wereldregering op te richten.

In de verzegelingstijd zal Christus voor de rechtvaardigen een heiligdom zijn, maar voor de goddelozen een steen des aanstoots. Hij zal „een strik en een val" zijn voor de inwoners van Jeruzalem, die de „velen" zijn die vallen, maar voor de weinigen die verzegeld zijn, zal „Hij" hun „vreze" zijn.

'Vrees' voor God is wat Eva ontbrak, en zij die God vrezen, bezitten een ander soort vrees dan de vrees die over de velen komt die struikelen. Deze twee soorten vrees kenmerken hen die het beproevingsproces doorstaan en hen die daarin falen. Zij die slagen, worden verzegeld; zij die niet slagen, worden voorgesteld door het getal vijf, want zij 'struikelen, en vallen, en worden verbroken, en verstrikt, en gevangen genomen.' De tijd van de verzegeling, die wordt voorgesteld als plaatsvindend vóór de zondagswet, wanneer er een periode van verwarring en wanorde is, is de tijd waarin de gelijkenis van de tien maagden wordt vervuld.

De weinigen die verzegeld worden, in tegenstelling tot de velen die struikelen, zijn degenen die op de Here „wachten", en worden aldus geïdentificeerd als de wijze maagden die „wachtten". Er is ook een geheiligd en ongeheiligd profetisch wachten binnen de twee klassen van maagden, dat overeenkomt met de twee soorten vrees.

"'Terwijl de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en vielen in slaap.' Door het uitblijven van de bruidegom wordt het verstrijken voorgesteld van de tijd waarop de Heere werd verwacht, de teleurstelling en de schijnbare vertraging. In deze tijd van onzekerheid begon de belangstelling van de oppervlakkigen en halfhartigen spoedig te wankelen en verslapten hun inspanningen; maar zij wier geloof gegrond was op een persoonlijke kennis van de Bijbel, hadden een rots onder hun voeten die de golven van teleurstelling niet konden wegspoelen. 'Zij werden allen slaperig en vielen in slaap;' de ene groep in onbezorgdheid en prijsgeving van hun geloof, de andere groep geduldig wachtend totdat helderder licht zou worden gegeven. Toch scheen laatstgenoemde in de nacht van beproeving in zekere mate haar ijver en toewijding te verliezen. De halfhartigen en oppervlakkigen konden niet langer steunen op het geloof van hun broeders. Ieder moet voor zichzelf standhouden of vallen." The Great

> Controversy, 395.

Zij die op een geheiligde wijze wachten, zullen tot „tekenen en wonderen” zijn wanneer zij bij de zondagswet als een banier voor de wereld worden verheven, wanneer de kwestie van de boom van de kennis van goed en kwaad de kennis vertegenwoordigt van „hen die bezwerende geesten hebben, en van de waarzeggers, die piepen en mompelen” en de kennis die wordt aangeduid door „de wet en de getuigenis”. Het is dezelfde beproeving als voor Eva en Adam. Aanvaarden wij een opvoeding waarin waarheid vermengd en verweven is met dwaling, of staan wij op een „zo zegt de HEERE”, want indien zij niet spreken overeenkomstig dit Woord, dan is er geen licht in hen. Ware en valse opvoeding vormen een voornaam onderdeel van de waarheid in de grote strijd tussen Christus en Satan. Nashville is het symbool van opstand tegen het Woord van God, even zeker als Sodom een symbool is van losbandigheid, en zoals New York een symbool is van de economische macht van de Verenigde Staten en het Pentagon een symbool is van haar militaire macht.

Petrus staat op de drempel van de vuurbollen van Nashville, in Panium en op de berg, hetgeen de tempeltoets voorstelt. Hij erkent dat het Laodiceïsche Zevende-dags Adventisme op het punt staat bestraft en beschaamd te worden wanneer de vuurbollen vallen, en dat Nashville, de Verenigde Staten en de wereld moeten worden gewaarschuwd. De boodschap van de islam bevestigt de boodschappers, evenals het vuur dat op de Karmel neerdaalde bevestigde dat Elia de ware profeet was. Toch is de waarschuwing aan Nashville niet eenvoudigweg de islam van de derde wee, laat staan welk type wapens bij de verrassingsaanval wordt ingezet. De waarschuwingsboodschap moet aangeven waarom het de islam wordt toegestaan het oordeel te voltrekken, een oordeel dat een periode inluidt waarin duizenden steden worden verwoest. Vooraf vaststellen dat de islam een verrassingsaanval op Nashville zou veroorzaken, zal de boodschappers bevestigen, maar het is een onvolledige waarschuwing als dat alles is wat zij doet.

De vuurballen van Nashville zijn een oordeel van God dat een korte periode inluidt die eindigt bij de zondagswet, die, evenals aan het begin van de periode, eveneens een oordeel van God is. God deelde Adam en Eva van tevoren mee wat de beproeving was en wat de gevolgen zouden zijn indien zij in die beproeving zouden falen. Zuster White wijst op het belang van het vermogen om te redeneren „van oorzaak tot gevolg”, en de Bijbel geeft aan dat een „vloek” zonder „oorzaak” niet zal komen.

> Zoals een vogel wegfladdert, zoals een zwaluw wegvliegt, zo zal een onverdiende vloek niet komen. Spreuken 26:2.

De vuurbollen van Nashville zijn het „gevolg” en de „vloek” die komt. De waarschuwingsboodschap moet de „oorzaak” omvatten. De boodschap van de profeet Jona was niet slechts een aanduiding van verwoesting binnen veertig dagen, maar zij bracht een opwekking en reformatie teweeg, vanaf de koning tot onder de gehele bevolking. Wat werd vastgesteld, was dat de koning en zijn volk zich afkeerden van hun boze wegen. Jona had hun gezegd dat de verwoesting zou komen, en hij had hun gezegd dat dit was vanwege hun goddeloze en boze levenswijze.

> Want het woord bereikte de koning van Ninevé; en hij stond op van zijn troon, legde zijn mantel af, hulde zich in zak en as, en zette zich neer in de as. En hij liet het afkondigen en bekendmaken in Ninevé, op bevel van de koning en zijn groten, zeggende: Laat mens noch dier, rund noch kleinvee, iets proeven; laat hen niet weiden, noch water drinken. Maar laat mens en dier met zakken bekleed zijn, en met kracht tot God roepen; ja, laat een ieder zich bekeren van zijn boze weg en van het geweld dat in zijn handen is. Jona 3:6–8.

De islam is een trompetmacht, en de zeven trompetten van Openbaring acht tot en met elf, alsook hoofdstuk zestien, bezitten specifieke profetische kenmerken. De eerste vier trompetten waren oordelen over het keizerlijke Rome wegens het uitvaardigen van de eerste zondagwet in 321. De daaropvolgende twee trompetten waren oordelen over het pauselijke Rome wegens het uitvaardigen van een zondagwet in 538. De zeven trompetten van Openbaring acht tot en met elf zijn een voorafbeelding van de zeven laatste plagen van Openbaring zestien, die Gods oordeel over de mensheid zijn wegens de handhaving van de zondag.

De waarschuwingsboodschap van Nashville moet de voetstappen identificeren die naar een zondagswet leiden, en op grond van het profetische getuigenis volgt het oordeel daarop, en gaat het niet aan de oorzaak vooraf. Het oordeel is het gevolg van de handhaving van de zondag. De vijf getuigen van de verborgen geschiedenis van vers veertig die wij in beschouwing nemen, leggen verschillende getuigenissen af, maar anders dan de menselijke getuigen vloeien alle profetische lijnen samen. Het identificeren van de voetstappen van de uiteindelijke zondagswet in de Verenigde Staten wordt tot stand gebracht wanneer Petrus het getuigenis van Donald Trump samenvoegt om het gevolg van de vuurbollen van Nashville te verklaren.

De waarschuwing van Nashville aan de wereld is dat God op dat tijdstip Zijn laatste oordeel over mensen en volken begint. Dan vangt een periode van de verwoesting van de steden aan, die snel voert tot de zondagswet, waarbij nationale afvalligheid wordt gevolgd door nationale ondergang. Vervolgens verschijnt Satan om zich als Christus voor te doen, en het boze verbond wordt opgericht wanneer de tien koningen overeenkomen hun koninkrijk te geven aan de rovers van uw volk, die het gezicht bevestigen. De waarschuwing van Nashville wordt voorgesteld door de geschiedenis die aan Nashville voorafgaat, zoals uitgebeeld door Donald Trump die een beeld voor het beest opricht. De boodschap van Trump is de waarschuwingsbazuin die aan de vuurballen van Nashville voorafgaat.

Wij zullen deze dingen in het volgende artikel voortzetten.